

Mario Michelangelo Stromillo

**A cunoaște informațiile și
memoriile atomice ale alimentelor
înseamnă a fi descoperit un
miraculos medicament,
cărui nici o patologie nu-i poate rezista;
Inclusiv Cancerul, Drogurile, SIDA.**

„fie ca atomul să fie medicamentul tău
și ca medicamentul să fie atomul tău”

de acum înainte nutriționistul nu va mai trebui să se preocupe de conținutul de vitamine , de cel caloric, de cel bromatologic al unui aliment; ci doar să cunoască informațiile și memoriile atomice conținute de acesta.

Nici măcar întoarcerea noastră acasă nu ar fi posibilă dacă nu ne-am aminti adresa la care locuim.

La prima vedere ar putea părea ciudată sau cel puțin nepotrivită introducerea unei teme cosmogonice ca preambul la un tratat de nutriționism.

Totuși, și doar din punctul nostru exclusiv de vedere, atât nașterea Universului cât și apariția omului pe Pământ sunt atât de indispensabile la amploarea cunoștințelor pe care urmează să le expunem, încât ne vom asuma marele risc de a da naștere la monstruoziități culturale, aproape focomelică, mai degrabă decât o Operă demnă de cea mai mare atenție și de un indiscutabil interes mondial.

În timpul studiului cititorul va putea intui faptul că geneza cosmică se potrivește, ca exordiu indispensabil, nu doar la unele patologii, ci de asemenea oricărei alte științe, doctrine sau cunoștințe care se vrea a fi divulgată. Deoarece cosmogonia înseamnă *principiul* tuturor formelor de creativitate, se subînțelege că toate fenomenele, inclusiv bolile, își au originea în zorii Creației Universale. Grație acestui adevăr de netăgăduit, s-a ajuns la aforismul: „Fiecare lucru este o manifestare energetică diferențiată de un singur principiu”.

Ajungem la problema care ne interesează cel mai mult.

Este acceptat în mod universal conceptul potrivit căruia totul este „Energie.” Rezervându-ne pentru mai târziu lămurirea semnificației profunde a termenului *Energie*, afirmăm numaidecât că energia nu este materia nudă și crudă care ne înconjoară și din care sunt făcute toate formele de viață, inclusiv noi, ci ceva care se află în interior, ca inteligență creatoare, în masa însăși, pentru a actualiza evoluția și schimbările acesteia. Nu există așadar masă solidă, gazoasă, atomică sau luminoasă care să nu aibă o *energie/inteligență* proprie. Dimpotrivă, este atât de strâns raportul masă-energie, încât putem spune cu toată seninătatea că orice formă materială nu este

altceva decât energie solidificată, chiar dacă este la diferite niveluri de necesitate, de finalitate și de evoluție.

Galaxia noastră, Calea Lactee, este o energie. Pagina pe care o citiți în acest moment este și aceasta o energie. – Și tot așa vânturile, lumina, mările, sănătatea, mâncarea, bolile, animalele, plantele, Soarele, respirația, terapiile ... prin urmare totul este în mod incontestabil energie, deci inteligență creatoare.

De exemplu, ochiul, cu nenumăratele sale arhitecturi policrome, este materie organică. Văzul, care reprezintă procesul perceptiv sau acțiunea de a vedea, este energia care este sădită în ochiul însuși.

Până aici este foarte clar că nu ochiul este cel care își procură energia specifică pentru a putea transmite imaginile amănunțite, ci este însăși energia cea care se condensează și se organizează în structuri oculare pentru a-și putea exercita funcția sa vizuală. Infinitele transformări ale energiei în forme solide sau mai puțin solide sunt dictate de necesitatea imperioasă de a converti invizibilul în vizibil, fără a cărui trecere nu ar fi posibil pentru aceeași energiei revenirea la invizibilitatea sa primordială.

Se delimitează astfel disproporția evidentă dintre creativitatea energiei universale și creativitatea mecanică elaborată de om. În cazul primei, energia este cea care dă naștere formelor în care trebuie să se manifeste pentru a se exprima.

În cazul celei de-a doua, omul este cel care își construiește mecanismele, născute toate moarte, în acre va trebui apoi să introducă forțe mecanice pentru a le acționa.

Dacă o anumită energie are nevoie să zboare la mari înălțimi, aceasta se transformă într-o superbă acvilă, iar atunci când omul vrea să facă acest lucru, trebuie să inventeze aeroplanul.

Nu există nici un dubiu că energia n cauză este o inteligență prodigioasă, nesupusă limitărilor de timp și de spațiu și deci într-un tot independentă de evenimente, nefiind condiționată nici de uzura nenumăratelor sale manifestări. Cu alte cuvinte, energia care precede procesului digestiv nu pierde și nici nu își pierde calitățile, pentru că altfel alimentele ingerate ar fi toxice.

La ce duc toate aceste considerații?

Inevitabil la a intui faptul că totul este inteligență creatoare, totul este mental, totul este mai ales „non materie”, de la cea mai mare stea până la cea mai mică particulă de nisip. Ideea până acum împărtășită, conform căreia trăim într-o lume materială este cu totul falsă, și fiind așa, este purtătoare de iluzii deșarte, de rătăcirii, de deviațiuni culturale, de tratamente neconcludente și, în sfârșit, de inhibiții evolutive.

Dacă nu înțelegem mai întâi de toate ceea ce suntem, nu vom putea niciodată „să vedem” ceea ce vom fi. Pentru că nu am „prins” dimensiunea reală a stării patologice, vom fi induși în eroare de propria noastră orbire investigatoare. Iar când vom crede că am descoperit mult așteptatul vaccin ca de exemplu pe cel împotriva SIDA, acesta se va dovedi absolut inutil. Este ca a vâna un șarpe în negura nopții. Toți se vor năpusti asupra lui lovind cu bastoanele, dar numai o dată cu răsăritul soarelui își vor da seama că acel șarpe nu era decât o bucată de sfoară.

Dacă suntem profund conștienți că suntem mai întâi de toate energie și abia „după” și numai „după” aceea o masă de 80 de kg. Din materie organică și anorganică, aceasta face ca această energie din care suntem integral alcătuiți, o dată recunoscută ca atare, să-și multiplice potențialul creator, ducând la o mai înaltă calitate a vieții.

Este ca și când energia nu ar cere decât să fie identificată și iubită.
Care este persoana care nu s-ar întrista dacă s-ar vedea neglijată sau ignorată și dacă munca sa creatoare ar fi atribuită altora?

Într-o condiție mortifiantă și analogă omul aruncă energia sa de viață până la a o ignora, a o renege, a o travesti și în atâtea cazuri la a o persecuta! – Un individ astfel construit poate cunoaște bucuria de a trăi? – poate să-și restabilească armonia dintre sfera exterioară și cea interioară? Nici gând.

În caz contrar, adică atunci când omul intuiește el însuși „este” acea energie, dispusă etern să îl servească, să-l protejeze și să-l vindece, atunci speranțele sale devin certitudini, temerile sale dispar, dimensiunea sa devine infinită, bolile sale – chiar și cele mai groaznice – se vindecă de ce? – deoarece, după ce va fi înțeles, finalmente „vede”.

Dar fiți atenți, noi și energia suntem același lucru, dar ne distingem de celelalte forme de viață printr-o prerogativă în plus: aceea de a ne auto-regenera energia grație aceluia mecanism encefalic din care iau naștere, se dezvoltă și se maturizează gândurile noastre.

Este destul de ușor să observăm că o sămânță, pentru a putea germina și a se reproduce are nevoie de anumite condiții de mediu în care trebuie să convergă o multitudine de alți factori, fără de care perpetuarea speciei ar fi întreruptă.

Reușiți să vă închipuiți că dintre toate creaturile vii, cea care deține energia cea mai sofisticată, cea mai puternică, cea mai creatoare, este chiar omul?

Toată lumea s-a întrebat cum face această energie, umană sau nu, să își asigure eternitatea. Ei bine, această perenitate este dată de un proces de auto-regenerare care are loc chiar în creier, atunci când gândim creator. Dar nu doar omul este cel care contribuie la astfel de „miracol”. Iau parte și animalele, și plantele, chiar dacă într-o mai mică măsură.

Cu toate acestea, nu putem să nu spunem, de pe acum, că încă o dată mâncarea se prezintă ca fiind autorul indiscutabil în toate procesele vii de auto-regenerare a energiei. Atunci când veți descoperi acest lucru vi se va părea că ați făcut o baie de fericire. Trebuie neapărat să spunem mai înainte că pentru noi cuvântul „mâncare” nu se referă exclusiv doar la ceea ce umple farfuria și stomacul, ci la ceva care satură cele trei dimensiuni ale vieții: spiritul, mintea și corpul.

Așa cum un corp are nevoie de a-și construi o complexă și minunată organizare biologică pentru a-și exercita funcțiile, în același fel triada umană are nevoie de mâncare pentru a-și împlini și pentru a-și reînnoi fantastica sa experiență existențială.

Încercați să mâncați orice altceva în afară de cele trei alimente; viața se va stinge imediat.

Vindecarea de cancer, de droguri, de SIDA și de orice altă mizere, începe cu înțelegerea și indispensabilitatea de nutriția info-energetică (info=informație).

Dacă am înțeles că mâncarea poate distruge omul la toate nivelurile sale existențiale, nu ne putem sustrage de la conceptul că doar și exclusiv mâncarea poate reface lucrurile, desigur după ce vom fi devenit conștienți de natura atomică a mâncării în toate influențele sale imanente și transcendente.

Ați înțeles că până la urmă totul este energie?

Ați intuit și faptul că energiile, în funcție de cum apar ele, sub formă de copac, de pasăre sau de copil, trebuie să fie la rândul lor de calități diferite?

Atunci să revenim la cosmogonie.

Dacă întâlniți un fluture, trebuie să recunoașteți că acesta poate descinde doar dintr-un alt fluture și nu dintr-o găină. Pisica noastră se trage dintr-o altă pisică și nu din câine. -

Și astfel, o castană dintr-un castan, ploaia din mare, un pui de leu dintr-un leu, un trandafir dintr-un trandafir etc.... Dacă prin absurd telefonul Dvs. ar putea naște, acesta ar putea naște doar telefoane și nu mașini de scris sau calculatoare.

În fine, orice lucru poate să se reproducă doar pe sine.

Din moment ce întreg Universul este energie „cine” sau „ce” a dat naștere acestei enorme energii? - Evident o altă energie!

Este inadmisibil să gândim și să credem că universul nostru este rodul unui Univers mai mare care cine știe unde se află, după ce am fi înțeles că galaxiile, stelele, planetele, sateliții și tot restul nu sunt altceva decât energii cristalizate într-o multitudine de apariții și de forme. Cu atât mai absurdă și mai de neconceput, dar și ridicolă este ideea că aceste corpuri cerești au fost extrase dintr-o mină cosmică și apoi trimise din aceste locuri să stea suspendate în neant.

Este la fel de verosimilă intuirea existenței unei surse energetice infinite, evident non solidă, nici lichidă, nici gazoasă, nici altfel, ci inteligență foarte pură și inimaginabilă, incredibil de concentrată, care tocmai în virtutea excepționalei sale „densități” explodează apoi într-o deflagrație de o capacitate ce nu poate fi calculată și care și-a răspândit departe – cu viteza ultra radio – puterea, întinzându-se la infinit.

Am ajuns la acel eveniment spațial pe care multe medii științifice l-au „botezat” cu termenul de *Big-Bang* adică *Marea Explozie*.

Ce mai rămâne din această sursă primară?

Nimic, absolut nimic.

La fel ca o împușcătură, energia a fost proiectată în toate direcțiile spațiului, în timp ce „revoluția” sa spre ea însăși continuă cu o viteză incredibilă și nu dă semne să se oprească, cu toate că au trecut – conform studiilor noastre – o sută douăzeci de ani. A sosit momentul să se dea o fizionomie și un caracter energiei de care vorbim și care formează firul conductor care unește toate perlele intuitive ale prezentei lucrări, dedicate Ilustrului Domn Ministru al Sănătății din România.

Revelația este că energia în cauză nu poate fi decât un ansamblu infinit de *Unde Sonore!*

Cu cuvinte mai populare: *Muzică*.

Nu este vorba doar de sunete și gata, așa cum le cunoaștem noi ca și fenomene. Dintr-un punct de vedere obiectiv, sunetele au patru caracteristici esențiale, care sunt: *senzația sonoră, înălțimea, timbrul și durata*. - Sursa infinită este mai întâi de toate inteligență infinită, și tocmai pentru că este așa, aceasta este – în prezent – Muzică Infinită.

Tocmai undelor sonore aceasta le încredințează sarcina de a vehicula în spațiile infinite golirea întregii Creativități care alcătuia Sursa, însoțind sunetele de un alt element fantastic care se produce pe urma deflagrației: Lumina!

CE face omul pentru a transmite proiectele sale, comunicările, amorurile? - Utilizează fenomenul de *fonatie*, care este limbajul sau cântecul. Și ia te uită, chiar limbajul este întemeiat pe proprietățile fenomenale ale sunetelor. - dacă așadar omul se folosește de sunete pentru a se face cunoscut, iar omul nu este nimic altceva decât o încarnare a Sursei infinite, atunci și ultima „trebuie” să facă la fel. Inteligența supremă, omul și întreaga creație nu sunt altceva decât muzică. Unde sonore condensate în stele, planete, mări, ceruri, vânturi, plante, pești, păsări, ploaie, zăpadă, flori, arome, mâncare, fii etc... Nu este minunat?

Pentru a concluziona, Cosmogonia și Geneza umană nu sunt altceva decât executarea unor infinite partituri muzicale. Un concert simfonic este simbolul sonor cel mai apropiat de concertul cosmogonic. Apariția omului pe pământ coincide cu clipa în care sunt lovite cele două mari talgere, al căror sunet, de o vibrație foarte intensă, acoperă toate instrumentele orchestrei. Toate pentru a confirma încă o dată faptul că experiența umană este evenimentul cel mai incitant din întreaga Creație. Plecând din nou de la *Big-Bang*, energia aflată acum în fuga creatoare, pe măsură ce se îndepărtează de centrul cald și luminos, întâlnește frigul și tenebrele spațiului. Se răcește și se solidifică, căpătând forme sferice și ovoidale. - Trebuie să ținem mereu cont că toată energia este inteligență creatoare supremă, am mai spus-o, și duce cu sine proiectul de a se naște pe sine, adică așa cum era în starea de dinainte de *Big-Bang*.

Aceasta organizează toate acele structuri inteligente mai mici care îi vor servi pentru marea reconversie a acesteia. Și iată stelele, planetele, lemnul, focul, pământul, metalele, apa și în final omul.

Pentru a verifica nestăvilul impuls creator al energiei, cititorului nu trebuie să-i fie suficiente doar argumentările noastre. Acesta trebuie să descopere adevărul examinând caracteristicile manifestării, care se comportă – cel puțin la niveluri foarte mici – exact cum acționează la niveluri mai înalte.

Pe de altă parte este adevărat (pentru că este adevărat) că orice lucru poate să se genereze doar pe sine, inteligența supremă nu poate să-și permită luxul de a face excepții.

Un exemplu mic și semnificativ:

Dacă a existat o explozie primordială și după aceasta a urmat o expansiune a energiei care creează și acum mâncarea, viața și bunăstarea, ei bine, o sămânță, în clipa în care începe germinația acesteia produce la rândul său o explozie proprie. Crăpătura care apare pe coajă pentru a permite ieșirea primei rădăcini, acea crăpătură – spuneam – este identică cu o explozie.

Ulterior planta își croiește drum, se îndreaptă în sus, ajunge la lumina soarelui, se dezvoltă, construiește ramuri viguroase care se organizează ca o aureolă, atinge maturitatea și finalmente reproduce exact aceeași sămânță care a generat-o pe ea, cu o multitudine de copii.

Nu este frumos?

Reușiți să vedeți analogia dintre această germinație și cealaltă, de proporții cosmice, întâmplată în acea perioadă îndepărtată?

Nașterea unei păsări, a unui pește, a unui pui și a unui copil, nu sunt oare manifestări identice cu un model arhetipic?

Mărturiile aceluși nemaipomenit eveniment care a dat naștere actualului Univers nu trebuie să ne fie puse la îndemână de laboratoare științifice peste câteva secole sau milenii, putem să le găsim chiar în noi înșine, cu mâinile noastre, din fenomenele care ne înconjoară.

Deschiderea unui mugure observată cu viteză cinematografică nu este oare asemănătoare cu o explozie?

Acea floare a trecut de la o stare de extremă concentrare, din închisă cum era în sine, la o condiție opusă, adică la complet deschisă sau, mai bine spus, la o stare de expansiune extremă. Petalele sale, dispuse ca o aureolă către spațiul exterior, simbolizează razele energiei primare în drumul său spre infinit. Intuiția universală conform căreia *fiecare lucru este o manifestare energetică diferențiată de un singur Principiu*, începe să câștige credibilitate.

Rămânem pentru încă puțin să observăm proiectul florii. Nu poate să ne scape din vedere amănuntul că semințele păstrate în aceasta, în curs de maturare, se găsesc în profunzimea centrului, nu la periferie. Și iată încă o dată marea valoare de reproducere a centrului.

Dacă ar trebui să se atribuie cea mai bună calitate energetică, aceasta s-ar atribui semințelor sau restului florii?

Desigur semințelor, deoarece acestea garantează continuitatea plantei, cu toate că nu sunt atât de strălucitoare, colorate și parfumate precum petalele.

Ei bine, și ce se deduce din această observație?

Că semințele, tocmai pentru că sunt generatoare de viață, stau în floare precum Spiritul nostru stă în mintea noastră. Corpul, în schimb, este reprezentat – în imaginea florii – de spațiul exterior din jurul florii. Deoarece petalele au rolul de pod între semințe (spirit) și nimic (corp). Nu este oare mai mult decât cunoscută afirmația că mintea omenească este podul ce unește spiritul cu trupul?

Dar și alte adevăruri izvorăsc din observarea directă a fenomenelor. Lucruri pe care le-am descrie cu plăcere, dacă nu ar fi fost imperioasa necesitate de a da acestui capitol un caracter pur introductiv.

În timpul orelor noastre la facultate, studenții vor primi foarte multe informații acre fac din om un extraterestru, provenind dintr-o dimensiune transcendențială pe care se pare că au uitat-o demult.

Dacă „luminile” s-au stins, cu toate că noi continuăm să fim „containerele, depozitele” tuturor cunoștințelor, după cum vom arăta în cele ce urmează, de unde este mai intuitiv să începem cercetarea noastră înșine?

Din moment ce firul vieții umane s-a redus la un nod ce nu poate fi descurcat, din cauza modului său nenatural de viață, capătul acestuia nu se poate afla în altă parte decât în mâna unui personaj ne uman, dar exclusiv în intimitatea aceluiași fir. - Dar unde? - Trebuie neapărat să ne întoarcem la origini pentru a „Înțelege” și în final a „Vede” - A ajunge la o insulă implică a priori să traversăm marea, care nu este altceva decât țărnul pe care l-am lăsat în urmă și pe care dorim să acostăm.

După cum ați înțeles deja, podul dintre tenebrele ignoranței și lumină este încă o dată în mod indispensabil creierul nostru înzestrat cu gândire.

Luminozitatea unei stele reprezintă stadiul său spiritual atins, evoluțiile produse de energie pentru a atinge această condiție, reprezintă activitatea mentală a tuturor atomilor care au participat la formarea astrului. Stelele, prin urmare, și deci și mult iubitul nostru Soare, sunt rezervoare enorme de energie spirituală răspândite în spațiu pentru a „transforma” în mai bine viața cosmică, arzând părțile negative și care invariabil se produc în tot atâtea părți pozitive.

Un bob de orez sau de porumb, unul de grâu și orice altă sămânță sunt toate ființe vegetale în faza spirituală. Sunt așadar limita extremă a activităților agronomice care au acționat a monte pentru a face în așa fel încât sămânța să se realizeze. Chiar și semințele, în special cele comestibile, sunt rezervoare de neînlocuit de fermenți spirituali. Dispariția lor aproape totală din cantinele moderne a sustras umanității ceea ce era mai bun din nutriția fizică și o dată cu această pierdere ireparabilă a început degradarea întregii planete și a locuitorilor săi.

Diminuându-se felul de mâncare de bază, adică tocmai cea drojdie nutritivă reprezentată de mâncarea alcătuită din semințe, se diminuează și acel ferment mental

pentru a activa focul sufletului, și astfel viața devine opacă, dureroasă și chiar fără nici un rost.

Germinările mentale – atunci când există – participă la gestionarea sănătoasă a întregului Cosmos: în mod pozitiv sau negativ, în funcție de gândurile bune sau malefice produse.

Momentul cel mai spiritual dintr-o viață întreagă este momentul nașterii, fiind el însuși scopul final al unei energii mentale care a lucrat a monte, de la concepere și până la ultimul minut de sarcină.

Reușiți să vedeți legătura dintre o sămânță vegetală în momentul germinării, un copil care tocmai se naște și sămânța primordială care explodează?

Sămânța creează un mic spațiu verde în univers, numit copac.

Sămânța primordială, cu Big-Bang-ul său, creează întreg Universul.

Copilul care se naște va avea funcția de intermediar între aceștia.

Supus transformărilor apărute după așa-zisul Big-Bang, orice ființă umană apare ca o sămânță produsă de copacul cosmic. Când spunem *copac cosmic* înțelegem întregul manifestării.

Dacă într-un copac obișnuit semințele produse nu sunt altceva decât reproducerea seminței originale a aceluși copac, atunci ființele umane – la rândul lor trebuie să fie percepute ca reproduceri temporare și diferențiate ale Sursei Infinite, care a fost prima sămânță dintre toate.

Invariabil noi suntem Entități spirituale care trăiesc o experiență umană. – după voi, un castan, un migdal, un cireș ar putea să genereze fructe monstruos de diforme și de neasemănătoare cu cele pe care le știm deja?

Răspunsul este categoric nu!

Cum este posibil ca o Sursă, saturată de energie spirituală din cea mai pură, în nevoia de a se transforma într-un *copac cosmic*, a cărui piramidă prevede o culme pe care se află o ființă mai mult ca perfectă, ca omul, cum este posibil – spuneam – ca această infinită inteligență creatoare să se reducă la a plasa în vârful piramidei o maimuță?

Florile de lavandă, de ciclamă nu se închid înainte într-o monstruoșitate și apoi, pe măsură ce evoluează, în ceea ce noi cunoaștem, frumoase și parfumate. – După ce mugurii se deschid (adică explodează), iată-i, grațioși, seducători, puri, perfecți, luminoși.

Dacă chiar poate fi vorba de așa ceva, de aici începe decadența lor, ofilirea lor, urâtenia lor.

Nu credeți?

Sigur că un gând este „sămânță” doar atunci când ia naștere pentru a pune în lumină aspectul esoteric care în mod obligatoriu există în orice fenomen al lumii și în orice experiență de viață.

Când mintea surprinde ceea ce se află „înăuntrul” lucrurilor, apare o fizionomie nouă a lucrului respectiv sau al experienței, care redobândește o identitate pe care la început nu o avea sau care cel puțin rămăsese ocultă până în acel moment.

Și iată deci germinația cea mai puternică ce există. Și cum „*germinația*” semnifică mărire, multiplicare, dezvoltare, transformare, îmbogățire, de fiecare dată când se produce un gând astfel făcut, viața se îmbunătățește și se spiritualizează progresiv.

Cei care suferă de Cancer, SIDA, Droguri vor descoperi în această practică mentală un medicament nebănuț și miraculos, căruia nici o patologie nu-i poate rezista.

Pentru primele abordări ale producerii de gânduri germinative, cititorul va trebui să aștepte începerea cursului de specializare pentru medici, care se va inaugura peste puțin timp. Aici spunem doar că și cartea de față, pe care o citiți în acest moment, conține „sămânța” sa „esoterică”, care o dată individualizată și conștientizată continuă să gratifice, indiferent de cursul lecturii.

A se vedea în acest punct cum omul, cu capacitatea sa de gândire capătă demnitate, grandoare și splendoare pe care până de curând nu credea că le deține.

A se vedea de asemenea cum cultura modernă – care neagă aceste prerogative de gândire – a redus omul la un „mizerabil”, în timp ce în realitate este diamantul cel mai prețios și rar al întregii Creații universale.

SFÂRȘIT

P.S.: **Rugăciune pentru cititor:** „Fiind Fiul lui Dumnezeu; mă autoproclam, împreună cu *pizza din dieta mediteraneană*, ca aparținând patrimoniului Umanității – Vă rog, nu mă ucideți.”